

Arrest

nr. 196 710 van 15 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 oktober 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 november 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 november 2017.

1.3. Op 30 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Oujda, Arabier te zijn, de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. Uw vader is slager, uw moeder is verpleegster en uw broer en zus studeren. Allen zijn ze nog woonachtig in Oujda.

U behaalde uw baccalaureaat en begon aan uw studies boekhouden aan de hoge school in Oujda, doch u maakte uw studies niet af omdat u uw droom naar Europa te gaan wilde verwezenlijken. Sinds u klein wilde u naar Europa komen daar de mensen hier meer georganiseerd zijn, er meer werkgelegenheid is en u een liefhebber bent van Europese vrouwen. In juli 2014 verliet u daarom legaal het land met uw paspoort en een toeristenvisum en trok u via Spanje naar Frankrijk waar u zo'n anderhalve maand bij een tante verbleef. Omdat u het land niet mooi vond besloot u naar Nederland te gaan waar een aantal tantes van uw woonden. U bleef hier een zevental maanden waarna u in 2015 naar België trok omdat u hier vrienden had wonen en u Frans sprak.

U verbleef hier illegaal en diende een maand geleden een aanvraag tot huwelijk in, u wil immers trouwen met de Belgische K.(...). Op 4 oktober 2017 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd en werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond waarna u werd overgebracht naar het gesloten centrum teneinde u van het grondgebied te verwijderen en te repatriëren naar uw land van herkomst. Deze repatriëring stond gepland op 25 oktober 2017 doch diende te worden geannuleerd omdat u de dag voordien een asielaanvraag indiende.

U stelt asiel aan te vragen omdat u het gesloten centrum wenst te verlaten, u bij uw vrouw wil zijn en een gezicht wil stichten.

B. Motivering

Er dient na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde asielmotieven geen verband houden met de Vluchtelingenconventie en wel om volgende redenen.

Zo stelt u uw land in juli 2014 te hebben verlaten omdat u 'uw Europese droom' wilde waarmaken: de mensen zijn hier beter georganiseerd, er is hier meer werkgelegenheid, u bent een liefhebber van Europese vrouwen en eigenlijk is er niet veel verschil tussen Marokko en België, zo stelt u (CGVS p.2-3). U gevraagd waarom u nu, anno 2017, een asielaanvraag indient na hier twee jaar in de illegaliteit te hebben verbleven, stelt u dat u intussen een aanvraag tot huwelijk hebt ingediend met de Belgische K.(...) en u uit het gesloten centrum wil vertrekken. U voegt nog toe dat u anderen mensen zag (in het gesloten centrum) die geen problemen hadden en die vrijkwamen omdat ze asiel aanvroegen en u zich de bedenking maakte dat u dat ook wel eens kon doen (CGVS p.3). Gevraagd of u dus een asielaanvraag hebt ingediend omdat u het gesloten centrum wilde verlaten, bevestigt u en herhaalt u dat u bij uw vrouw wil zijn en een gezin wil stichten. Dit zijn de enige redenen voor uw asielaanvraag, zo stelt u met klem (CGVS p.3). Er dient te worden vastgesteld dat u zich louter beroept op socio-economische motieven en hieruit kan niet worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten gevolge van uw ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Marokko. U stelt immers verschillende keren nooit problemen in Marokko te hebben gehad met uw autoriteiten en ook nooit politiek actief te zijn geweest (CGVS p.2-4).

De vaststelling dat u pas nu, nadat uw repatriëring naar uw land van origine gepland stond, een asielaanvraag indient wijst er andermaal op dat u erop uit bent uw verblijf hier te verlengen en u geen nood hebt aan bescherming omwille van redenen in de zin van de Conventie.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat er zich in uw administratief dossier kopieën bevinden van uw identiteitskaart en van uittreksels uit uw paspoort. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit/nationaliteit, gegevens die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding en dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker vreest dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden lastiggevalen en aangevalen omdat hij enige tijd in Europa heeft verbleven en dus 'vereuropeest' is, waardoor hij niet meer in het klassieke model van de Islam past. Hij is van oordeel dat bij het nemen van de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht en de formele motiveringsplicht geschonden werden.

Verzoeker geeft voorts een theoretische uiteenzetting over artikel 3 van het EVRM en het zorgvuldigheidsbeginsel, en benadrukt dat hij geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij beroept zich hierbij op de beschermingsgrond 'ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling'.

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een attest van verblijf gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn land in juli 2014 heeft verlaten omdat hij zijn 'Europese droom' wilde waarmaken en hij anno 2017, na hier twee jaar in de illegaliteit te hebben verbleven, enkel een asielaanvraag heeft ingediend omdat hij het gesloten centrum wilde verlaten, hij bij zijn vrouw wil zijn en een gezin wil stichten, zodat dient te worden vastgesteld dat hij zich louter beroept op socio-economische motieven en hieruit niet kan worden geconcludeerd dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten gevolge van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, (ii) er, gezien bovenstaande vaststellingen, evenmin redenen zijn om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, temeer hij verschillende keren stelt in Marokko nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten en ook nooit politiek actief te zijn geweest, (iii) de vaststelling dat hij pas een asielaanvraag indient nadat een repatriëring naar zijn land van origine gepland stond er andermaal op wijst dat hij erop uit is zijn verblijf hier te verlengen en dat hij geen nood heeft aan bescherming omwille van redenen in de zin van de Conventie van Genève en (iv) de kopieën van zijn identiteitskaart en van uittreksels van zijn paspoort slechts betrekking hebben op zijn identiteit en nationaliteit, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X).

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 november 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om het geheel van de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van dezelfde wet kan worden aangenomen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers tot de loutere bewering dat hij vreest dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden lastiggevallen en aangevallen omdat hij enige tijd in Europa heeft verbleven en dus 'vereuropeest' is, waardoor hij niet meer in het klassieke model van de Islam past, waarmee hij er evenwel geenszins in slaagt de door hem voorgehouden vrees te concretiseren. Dat verzoeker deze vrees pas voor het eerst kenbaar maakt in onderhavig verzoekschrift en hij hiervan op geen enkel ogenblik gewag heeft gemaakt wanneer hem door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gevraagd waarom hij een asielaanvraag heeft ingediend, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van deze door verzoeker thans geschetste vrees. Verzoeker toont met zijn stelling in het verzoekschrift ook op geen enkele manier *in concreto* aan dat zijn verblijf in Europa sinds juli 2014 van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Marokko niet opnieuw zou kunnen opnemen en hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst niet zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende gewoonten, normen en levenswijze. Dit klemt des te meer daar verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat er tussen België en Marokko eigenlijk niet veel verschil is. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij ingevolge een louter verblijf in Europa dreigt te worden geviséerd of vervolgd in Marokko. De loutere beweringen dienaangaande in het verzoekschrift kunnen immers niet volstaan om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Marokko actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker nog artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord.

Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker laat overigens na te concretiseren welke elementen uit zijn relaas niet of onvoldoende werden onderzocht. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker *in fine* vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS